

[Erik Hansen.]

Jeg sammen med andre i den radikale gruppe kan ikke medvirke til dette lovfor-slag.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg vil gerne takke udvalget for udført arbejde. Min tak gælder også hr. Hans Toft — ja, det kan lyde mærkeligt, men han gav dog i princippet tilslutning til, at der bør være kontrol med våben. Det gjorde alle andre også, men jeg synes, det er meget værd, at han dog erkender, at der bør være kontrol med våben. Han nægter blot ligesom et par andre at drage den konsekvens af, at der bør være kontrol med våben, at så skal der også betales et gebyr, for at denne kontrol kan udøves. Han vil ligesom venstres ordfører, fru Mette Madsen, have, at det skal være staten, der skal have omkostningerne ved at føre denne kontrol. Vi er altså principielt uenige herom, og det synes jeg godt vi kan være, uden at vi behøver at skruer det op i de helt store højder. Jeg bemærkede med glæde, at hr. Hans Toft tog afstand fra den sprogbrug, som et eller andet idrætsblad har brugt i forbindelse med lovgivningen på dette område. Men hvad var det for et sprog, han selv førte? Adskiller det sig ret meget fra det, der stod i samme idrætsblad? Det synes jeg ikke. Jeg synes måske, at hvis der er en forskel, er den til fordel for idrætsbladet.

Hr. Hans Toft rejste mange spørgsmål, så mange, at han måtte vide, at det ville være udelukket, at jeg kunne besvare dem alle. Men jeg skal gerne besvare ét væsentligt og aktuelt spørgsmål, nemlig spørgsmålet om, hvad jeg vil foretage mig — sådan tror jeg hr. Hans Toft former det — i anledning af nogle tyverier, der er foregået fra politiets arsenaler.

For så vidt angår sikring mod tyveri af politiets tjenestevåben, er der så sent som ved en kundgørelse af 11. oktober 1972 fra rigspolitichefen gennemført skærpede sikkerhedsforanstaltninger. Udgifterne hertil beløber sig til mellem 300.000 og 400.000 kr. På politistationer uden døgnvagt skal våben og ammunition ifølge kundgørelsen uden for stationens åbningstid anbringes i et aflåset pengeskab eller i et særligt sikret og aflåset våbenrum. Ved siden af denne vel nok mest

betydningsfulde sikkerhedsbestemmelse gælder i øvrigt meget stramme regler for opbevaring af våben på døgnvagtstationer, privat, under rejse osv.

Hvad dernæst angår tjenestevåben hos forsvaret, hører spørgsmålet om tilstrækkelige sikkerhedsbestemmelser for opbevaring af disse våben selvfølgelig først og fremmest under forsvarsministeren. Da jeg nu er blevet bekendt med, at der forekommer tyverier af våben også fra forsvaret, er jeg indstillet på at drøfte spørgsmålet om sikkerhedsforanstaltninger med forsvarsministeren. Jeg behøver vel næppe at fremhæve, at kriminalpolitiet arbejder intenst for at opklare de våbentyverier, der har fundet sted.

Og så til de ændringsforslag, der er stillet. Jeg vil i den forbindelse rette en tak til fru Mette Madsen, fordi hun dog løftede hatten, eller det kan en dame måske ikke gøre, men så i hvert fald viste respekt for justitsministeriets lovekspertes. Jeg ville have sat pris på, om denne respekt havde givet sig udslag i, at man ikke havde stillet et ændringsforslag, som ikke bygger på, hvad eksperter i lovkonciperer går ind for. Det er ejendommeligt for mig som justitsminister at se, når vi giver råd og vejledning til andre ministerier, fordi vi har en vis ekspertise i at affatte lovtekster, råd og vejledning, som i høj grad bliver modtaget. Det skal ikke være et argument i sig selv, for det er da ikke udelukket, at der kan udarbejdes et brugbart lovforslag fra anden side. Men i relation til den respekt for lovekspertisen, som fru Mette Madsen gav udtryk for, fik jeg lyst til at sige, at det ikke var rigtig logisk. Jeg vil også hellere på rent saglig vis prøve på at forklare, hvorfor vi må foretrække den affattelse af teksten, som loveksperteserne og ikke våbenteknikere har udarbejdet.

Ændringsforslaget, som V, K og R har fremsat, er tilfredsstillende, for så vidt angår forladevåben. Men med hensyn til bagladevåben indebærer ordlyden, at moderne efterligninger af gamle våben ikke behøver tilladelse, hvis gængs ammunition ikke kan skaffes for tiden. Dette forhold er imidlertid underkastet stadige ændringer, da nye ammunitionsfabrikationer optages rundt omkring i verden på grund af den popularitet, som efterligninger nu en gang